Håcksviks kyrka

57.3157, 13.1424

När Håcksviks kyrka byggdes 1826 ersatte den en tidigare rödmålad kyrka från medeltiden. Från den gamla kyrkan finns bland annat den medeltida dopfunten. Och tornet som också är äldre än den övriga kyrkan fick sin befintliga överbyggnad med huv och lanternin 1791. Invändigt hade den då nybyggda kyrkan inte någon väggbeklädnad, utan timmerstockarna var vitmålade.

Den gamla predikstolen passade inte in, så en ny sådan beställdes och tillverkade 1831 av Johannes Andersson i Mjöbäck, som också ibland kallade för "predikstolsmakaren" Johannes Andersson i Ölsbo. Johannes gick som lärling hos mästersnidaren och tusenkonstnären Sven Nilsson Morin när denne inredde Östra Frölunda kyrka, och han kom sedan att tillverka utsmyckningar till ett stort antal kyrkor i Sydvästsverige. Både hans son och hans son-son fortsatte på samma bana, och gick under det gemensamma namnet ”Mjöbäckssnidarna”.

Johannes Andersson tillverkade också 1831 en altartavla till kyrkan. Man hade redan en gammal altartavla, men när den nya kyrkan byggts tyckte man inte att den gamla passade, så den stoppades undan och ersattes med en altaruppsats i nyklassisk stil.
1927 plockades emellertid den gamla altaruppsatsen fram igen och har fått sin plats mitt i kyrkan vid den norra väggen. Snideriet är daterat till 1727 men själva ”tavlan” är förmodligen äldre, kanske från 1600-talet.

I kyrkan finns också en minnestavla från 1693 då man firade 100-årsminnet av Uppsala möte. Idag finns bara några få sådana minnestavlor kvar, och en av dem hänger alltså i Håcksvik.

Uppsala möte 1593 var Svenska kyrkans viktigaste kyrkomöte. Det var hertig Karl som sammankallade de förnämsta och mest lärda av prästerskapet i riket för att man skulle enas om riktlinjerna för kyrkans framtid. Detta efter att hans bror Johan III och dennes son, den Svensk-Polske kungen Sigismund hade lutat åt att återinför den katolska läran. Följden av mötet blev att den Svenska kyrkan fortsatt skulle vara en luthersk bekännelsekyrka.

Hundraårsminnet firade under ledning av kung Karl XI. Hundraårsdagen har sedan firats regelbundet 1793, 1893 samt senast 1993.

Det kanske mest spännande i kyrkan är möjligen ändå det som hittades under korgolvet 1941.

När kyrkan då renoverades fann man under golvet kvarlevorna av en ung kvinna, begravd i vackra kläder från 1600-talet. Ingen vet vem hon är, men en sägen berättar att det är en ung brud som på väg till sitt bröllop föll av hästen och bröt nacken. Hon ska sedan ha begravts i sina bröllopskläder.

Källor:
Webb: Kindaholms församling
Webb: Riksantikvarieämbetets Bebyggelseregister.
Bok: ”Våra kyrkor”. Klarkullens Förlag AB. ISBN 91-971561-0-8